

MATE TROJANOVIĆ

(Metković, 20. svibnja 1930. - Maribor, 26. ožujka 2015.)

Još jedan član zlatnog četverca "Gusara" iz 1952. godine, napustio je ovaj svijet: u Mariboru je 26. ožujka u 85. godini preminuo Mate Trojanović. Reprezentativac Jugoslavije bio je od 1950. do 1952. godine.

Rođen je u Metkoviću, 20. svibnja 1930. Veslanje je počeo trenirati 1945., kao učenik Realne gimnazije u Splitu. Ujedno se i glazbeno školovao. Prvo je studirao biologiju, ali položivši sve ispite na tom fakultetu namjerno nije diplomirao kako se ne bi odmah morao zaposliti već je, budući da je za vrijeme studija zavolio veterinu, prešao na taj fakultet koji je također u roku apsolvirao i s odličnim diplomirao.

Od zlatnog "Gusarovog" četverca u kojem je Mate veslao, očekivalo se još mnogo nakon osvajanja zlatne olimpijske medalje u Helsinkiju 1952. Stoga je Narodni odbor grada Splita već u kolovozu 1952. godine donio odluku da im dodijeli četverogodišnje stipendije. Nažalost, ovaj prvi zlatni hrvatski četverac još je godinu dana aktivno vježbao, a potom su se momci potpuno okrenuli studiju nakon kojega su otišli na tri različite strane. Treba reći da je "Gusarov" četverac iz Helsinkija proglašen najboljim športskim kolektivom Hrvatske i Jugoslavije 1952. godine.

Po završetku fakulteta Trojanović se oženio i nastanio u Mariboru, gdje je živio do svoje smrti. Radio je kao savezni carinski veterinarski inspektor.

Za spomenicu HVK Gusar autorice Herci Ganza Čalakušić, izišlu 2004. godine, napisao je sjećanje na svoju karijeru iz kojeg izdvajamo:

"Čeprkam po uspomenama, vraćam se u dane kada sam navršio 15 godina. To je bilo u Splitu 1945. Nisam znao za koji ću se šport odlučiti. Razmišljao sam o nogometu, atletici... Međutim, odlučim se za plivanje. Plivanje? Da, to je ono pravo! Prsno, leđno, kraul – to će biti moj šport. To sam rekao roditeljima. Začudeno su me pogledali, a ja sam skočio kroz vrata i uputio se u tajništvo "Jadrana". Putem sam sreo Slavka Perića, kolegu iz razreda. Na pitanje kuda idem, sve sam mu ispričao, a on mi je rekao da je veslanje puno bolje. Molio me i nagovarao da dođem veslačima gdje je on već bio. Odgovorio sam mu da ne dolazi u obzir, da veslaju samo *cukuni*. Skoro smo se posvađali, a ja sam mu rekao da u Splitu govore da je majka imala tri sina, dvojica su bili pametni, a treći je bio veslač. Pozdravio sam ga i produžio prema "Jadranu". Tamo su mi rekli da danas nije tu čovjek koji će mi ispuniti pristupnicu te da dođem ponovno sutra. Sutra se sve ponovilo. A Slavko Perić me ponovno nagovarao. Ja ponovno u "Jadrana", oni mi kažu - dođi idući tjedan. Tada mi je prekipilo, okrenuo sam se, tresnuo vratima za sobom i otišao zauvijek.

Kuda sada? Došao sam slabe volje na Rivu, polako, s

noge na nogu došetao sam na Matejušku i naslonio se na ogradu iza žičane mreže veslačkog kluba "Gusar". Onako ispod oka sam gledao veslače kako nose čamac. Bio je osmerac. Gledao sam kako su odveslali, a dovešlao je četverac...

- Mali, dođi unutra, bolje ćeš vidjeti! - rekao je gospodin s druge strane žice. 'Neću, ne bih se upisao', promrmljao sam, na što mi je gospodin rekao da tko priča o upisu, da će mi samo pokazati čamce i klub, a poslije mogu ići kući.

Međutim, pobijedila je znatizelja. Gospodin se predstavio - Dalibor Parać, tajnik "Gusara". Vodio me od čamca do čamca, pokazao sve od skifa do osmerca. Na koncu smo došli do "žabe", sjeo sam, učvrstio stopala, počeo vježbati, pogledao dr. Paraća i nasmijan rekoh:

- Znae što, ja bi se upisao!

Dotrčao sam kući, uletio u stan. Mama i pape su sjedili u *tineli*, a ja sam zavriskao: 'Ja sam gusar! Upisao sam se među veslače! Mama, treba mi bijela majica i bijele kratke hlačice, molim te da mi ih sašiješ, jer je to dres i boja Gusara. Od danas sam veslač!'

Roditelji su se pogledali, majci nije bilo baš drago, međutim pape je odgovorio: "Još nitko nije umro na veslu, pa neće ni on. Ovo mu je prva pametna ideja i želja otkada se rodio".

A dalje, zna se - prvo olimpijsko zlato na našim prostorima. Kao član zlatnog četverca "Gusara" u Helsinkiju 1952. godine, od 2007. godine počasnik je Kuće slave splitskog športa.

Sahranjen je na groblju u Mariboru.

(Jurica Gizdić)